

Bruxelles, den 24. maj 2017
(OR. en)

9691/17

Interinstitutionel sag:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	24. maj 2017
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Komm. dok. nr.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold (førstebehandling) – Generel indstilling

Hermed følger til delegationerne den tekst, som der blev opnået en generel indstilling til af Rådet på dets 3541. samling den 23. maj 2017¹.

Teksten forelægges i en konsolideret udgave for at gøre den lettere at læse. Normal skrift gengiver ordlyden af direktiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester, som ikke var genstand for Kommissionens ændringsforslag. Ordlyden fra Kommissionens forslag i den form, der er blevet godkendt af Rådet, er markeret med **fede typer**.

¹ Den tjekkiske, danske, finske, irske, luxembourgske, nederlandske, svenske og Det Forenede Kongeriges delegation meddelte, at de ikke støttede teksten, og den ungarske delegation undlod at stemme.

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM ÆNDRING AF DIREKTIV 2010/13/EU**

**om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af
audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold**

[...]²

² Betragtningerne bliver behandlet på et senere tidspunkt.

KAPITEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

1. I dette direktiv forstås ved³:
 - a) "audiovisuel medietjeneste":⁴

³ ***En ny betragtning tilføjes:*** "I overensstemmelse med gældende retspraksis fra Domstolen kan den frie udveksling af tjenesteydelser, som er sikret i henhold til traktaterne, begrænses, hvis det er bydende nødvendigt af hensyn til almene interesser, f.eks. opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, forudsat at sådanne begrænsninger er begrundede, står i rimeligt forhold til målet og er nødvendige. Derfor kan en medlemsstat træffe visse foranstaltninger for at sikre overholdelse af de af dens forbrugerbeskyttelsesregler, der ikke henhører under det område, der samordnes ved dette direktiv. Foranstaltninger, der træffes af en medlemsstat for at håndhæve dens nationale forbrugerbeskyttelsesordning, herunder i forbindelse med reklamer for spil, skal være begrundede, stå i rimeligt forhold til målet og være nødvendige som krævet i EU's retspraksis. Under alle omstændigheder må en modtagermedlemsstat ikke træffe nogen foranstaltninger, der vil være til hinder for transmission på dens område af fjernsynsudsendelser fra en anden medlemsstat."

⁴ ***Betragtning 3 affattes således:*** "Direktiv 2010/13/EU bør kun fortsat gælde for tjenester, hvis hovedformål er at sende informerende, underholdende eller oplysende programmer. Kravet med hensyn til hovedformål bør også betragtes som opfyldt, hvis tjenestens audiovisuelle indhold og form ikke står i forbindelse med tjenesteudbyderens hovedaktivitet, såsom selvstændige dele af internetaviser med audiovisuelle programmer eller brugergenererede videoer, hvor disse dele kan anses for ikke at stå i forbindelse med hovedaktiviteten. En tjeneste bør anses for blot at være et supplement, der står i forbindelse med hovedaktiviteten, i kraft af forbindelserne mellem det audiovisuelle udbud og hovedaktiviteten **såsom levering af nyheder i skriftlig form**. Kanaler og andre audiovisuelle tjenester under en tjenesteudbyders redaktionelle ansvar kan i sig selv udgøre audiovisuelle medietjenester, selv om de udbydes inden for rammerne af en videodelingsplatform, som er kendetegnet ved ikke at have noget redaktionelt ansvar. I sådanne tilfælde vil det være op til de tjenesteudbydere, der har det redaktionelle ansvar, at efterleve bestemmelserne i dette direktiv."

- i) en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der ikke står i forbindelse hermed, er under en medietjenesteudbyders redaktionelle ansvar at udbyde informerende, underholdende eller oplysende programmer til offentligheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF. Sådanne audiovisuelle medietjenester er enten fjernsynsudsendelser som defineret i litra e) i nærværende stykke eller on-demand audiovisuelle medietjenester som defineret i litra g) i nærværende stykke
 - ii) audiovisuel kommerciel kommunikation
- aa) **"videodelingsplatformstjeneste"**: en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som opfylder følgende krav:
- i) tjenesten består af lagring⁵ af programmer eller af brugergenererede videoer, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for
 - ii) tilrettelæggelsen af de lagrede programmer eller brugergenererede videoer fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, bl.a. ved brug af automatiske processer og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering

⁵ *En ny betragtning tilføjes: "De foranstaltninger, som finder anvendelse på videodelingsplatforme, er udformet således, at de kun omfatter lagret indhold. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge udbydere af livestreamingtjenester forpligtelser i overensstemmelse med EU-retten."*

- iii) hovedformålet med tjenesten, en del af denne tjeneste, der ikke står i forbindelse med den, eller en væsentlig funktion i tjenesten er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende programmer eller brugergenererede videoer til offentligheden⁶ og

⁶ *En ny betragtning 3a tilføjes:* "Videodelingsplatformstjenester udbyder audiovisuelt indhold, som offentligheden og navnlig unge i stigende grad får adgang til. Dette gælder også for de sociale medietjenester, der er blevet et vigtigt medium til at udveksle oplysninger, underholde og informere, bl.a. ved at give adgang til programmer og brugergenererede videoer. Disse sociale medietjenester skal medtages, fordi de konkurrerer om de samme målgrupper og indtægter som de audiovisuelle medietjenester. Endvidere har de også en betydelig indflydelse, fordi de gør det lettere for brugerne at forme og øve indflydelse på andre brugeres holdninger. For at beskytte mindreårige mod skadeligt indhold og alle borgere mod tilskyndelse til had, vold og terrorisme er det derfor rimeligt at kræve, at disse tjenester bliver omfattet af dette direktiv. Hvad angår sociale medietjenester, bør disse tjenester være omfattet, for så vidt og i det omfang de opfylder de krav, der definerer en videodelingsplatformstjeneste."

En ny betragtning 3b tilføjes: "Formålet med dette direktiv er ikke at regulere sociale medietjenester som sådan, men sociale medietjenester bør være omfattet, hvis levering af programmer og brugergenererede videoer udgør en væsentlig funktion i denne tjeneste. Levering af programmer og brugergenereret indhold kan anses for at udgøre en væsentlig funktion i den sociale medietjeneste, hvis det audiovisuelle indhold ikke blot er et supplement til eller udgør en mindre del af den sociale medietjenestes aktiviteter. For at sikre klarhed, effektivitet og sammenhæng i gennemførelsen bør Kommissionen, hvis det er nødvendigt, fastlægge retningslinjer for den praktiske anvendelse af visse aspekter af definitionen af en "videodelingsplatformstjeneste", navnlig hvad angår kriteriet om væsentlig funktion. Disse retningslinjer bør vedtages efter høring af kontaktudvalget. Disse retningslinjer bør bl.a. tage hensyn til samtlige de funktioner, der tilbydes af tjenesten, eller modtagerne af tjenestens gennemsnitlige brug, samt hvorvidt tjenesten har etableret fælles indtægtsmodeller for distribution og placering af audiovisuel kommerciel kommunikation i og omkring programmerne og de brugergenererede videoer. De bør udformes under passende hensyn til målene af almen interesse som fastsat i artikel 28a, stk. 1, og retten til ytringsfrihed."

En ny betragtning 3c tilføjes: "Når en del, der ikke står i forbindelse med tjenesten, udgør en videodelingsplatformstjeneste som omhandlet i dette direktiv, bør kun denne del være omfattet af de bestemmelser i direktivet, som finder anvendelse på videodelingsplatforme, og kun for så vidt angår programmer og brugergenererede videoer. Videoklip, der er indlejret i det redaktionelle indhold af elektroniske udgaver af aviser og blade, og animerede billeder såsom GIF'er, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Definitionen af en videodelingsplatformstjeneste bør ikke omfatte ikkeøkonomiske aktiviteter som f.eks. audiovisuelt indhold på private websteder og ikkekommercielle interessefællesskaber."

- iv) **tjenesten udbydes via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF**
- b) **"program": et sæt levende billeder med eller uden lyd, der udgør en individuel del, uanset dens længde, inden for en programflade eller et katalog udarbejdet af en medietjenesteudbyder, herunder film af spillefilmslængde, videoklip, sportsbegivenheder, sitcom-serier, dokumentarprogrammer, børneprogrammer og TV-drama**
- ba) **"brugergenereret video": et sæt levende billeder med eller uden lyd, der udgør en individuel del, uanset dens længde, som skabes af en bruger og uploades på en videodelingsplatform af denne bruger eller af enhver anden bruger**
- c) "redaktionelt ansvar": udøvelse af effektiv kontrol over både udvælgelsen af programmer og deres tilrettelæggelse, enten i en kronologisk programflade, såfremt der er tale om fjernsynsudsendelser, eller i et katalog, såfremt der er tale om on-demand audiovisuelle medietjenester. Redaktionelt ansvar indebærer ikke nødvendigvis et juridisk ansvar i henhold til national ret med hensyn til indholdet eller de udbudte tjenester
- d) "medietjenesteudbyder": den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af det audiovisuelle indhold i den audiovisuelle medietjeneste og bestemmer, hvordan det tilrettelægges
- da) **"udbyder af en videodelingsplatform": en fysisk eller juridisk person, der udbyder en videodelingsplatformstjeneste**
- e) "TV-spredning" eller "fjernsynsudsendelse" (dvs. en lineær audiovisuel medietjeneste): en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade
- f) "TV-spredningsforetagende": en medietjenesteudbyder af fjernsynsudsendelser

- g) "on-demand audiovisuel medietjeneste" (dvs. en ikke-lineær audiovisuel medietjeneste): en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på modtagelse af programmer på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen
- h) "audiovisuel kommerciel kommunikation": billeder med eller uden lyd, som har til formål direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser eller promovere et image for en fysisk eller juridisk person, der udøver økonomisk virksomhed. Sådanne billeder følger med eller er indeholdt i et program mod betaling eller anden modydelse eller med selvpromoverende formål. Audiovisuel kommerciel kommunikation omfatter bl.a. TV-reklame, sponsorering, teleshopping og produktplacering
- i) "TV-reklame": enhver annoncering uanset form, som udsendes enten mod betaling eller anden modydelse eller med selvpromoverende formål af et offentligt eller privat foretagende eller en juridisk person i forbindelse med handel, industri, håndværk eller liberale erhverv for at promovere levering mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser
- j) "skjult audiovisuel kommerciel kommunikation": præsentation i ord eller billeder af varer eller tjenesteydelser, en vareproducents eller tjenesteudbyders navn, varemærke eller virksomhed i programmer, når præsentationen fra medietjenesteudbyderens side er ment som reklame og vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til sin art. En sådan præsentation anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod betaling eller anden modydelse
- k) "sponsorering": ethvert bidrag fra offentlige eller private foretagender eller fysiske personer, der ikke udbyder audiovisuelle medietjenester eller producerer audiovisuelle programmer, til finansieringen af audiovisuelle medietjenester eller programmer, med henblik på at promovere deres navn, varemærke, image, virksomhed eller produkter

- l) "teleshopping" : udsendelse af direkte tilbud til offentligheden med henblik på levering mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser
 - m) "produktplacering": enhver form for audiovisuel kommerciel kommunikation, der viser eller omtaler en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke som led i et program mod betaling eller anden modydelse
 - n) "europæiske programmer":
 - i) programmer med oprindelse i medlemsstaterne
 - ii) programmer med oprindelse i europæiske tredjelande, som er parter i Europarådets europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, for så vidt de opfylder betingelserne i stk. 3
 - iii) programmer, der er samproduceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Unionen og tredjelande, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i de enkelte aftaler.
2. Anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, litra n), nr. ii) og iii), er betinget af, at programmer med oprindelse i medlemsstaterne ikke udsættes for diskriminerende foranstaltninger i de pågældende tredjelande.
3. De programmer, der er nævnt i stk. 1, litra n), nr. i) og ii), er programmer, der hovedsagelig er produceret under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere bosiddende i en eller flere af de stater, der er nævnt i disse bestemmelser, forudsat at en af følgende tre betingelser er opfyldt:
- i) De er fremstillet af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater.
 - ii) Produktionen af programmerne overvåges og kontrolleres effektivt af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater.
 - iii) Samproducenterne i disse stater står for størstedelen af de samlede omkostninger ved samproduktionen, og denne kontrolleres ikke af en eller flere producenter, der er etableret uden for disse stater.

4. Programmer, der ikke er europæiske programmer som defineret i stk. 1, litra n), men som er produceret som led i bilaterale samproduktionsaftaler mellem medlemsstater og tredjelande, betragtes som europæiske programmer, såfremt størstedelen af de samlede produktionsomkostninger afholdes af samproducenter fra Unionen, og produktionen ikke kontrolleres af en eller flere producenter, der er etableret uden for medlemsstaternes område.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER

Artikel 2

1. Hver medlemsstat sikrer, at alle audiovisuelle medietjenester, der udsendes af medietjenesteudbydere under dens jurisdiktion, overholder de retsregler, der gælder for audiovisuelle medietjenester bestemt for offentligheden i denne medlemsstat.
2. I dette direktiv forstås ved medietjenesteudbydere under en medlemsstats jurisdiktion tjenesteudbydere, der er:
 - a) etableret i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3 eller
 - b) omfattet af stk. 4.

3. Ved anvendelsen af dette direktiv anses en medietjenesteudbyder for at være etableret i en medlemsstat i følgende tilfælde:
- a) Medietjenesteudbyderen har sit hovedkontor i den pågældende medlemsstat, og de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes **regelmæssigt**⁷ i denne medlemsstat.
 - b) **Hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i én medlemsstat, men de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes regelmæssigt i en anden medlemsstat, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den programrelaterede audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den programrelaterede audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i begge medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den programrelaterede audiovisuelle medietjenestevirksomhed, ikke arbejder i nogen af de pågældende medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor den først påbegyndte sin virksomhed i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat, forudsat at den har en stabil og reel forbindelse til denne medlemsstats økonomi.**
 - c) Hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i en medlemsstat, men beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i et tredjeland, eller omvendt, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den pågældende medlemsstat, forudsat at en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i denne medlemsstat.

⁷ ***En ny betragtning tilføjes: "Effektivt redaktionelt ansvar sikres gennem redaktionelle beslutninger, der træffes regelmæssigt. For at kunne vurdere, hvor der regelmæssigt træffes redaktionelle beslutninger, bør der tages hensyn til hyppigheden af sådanne beslutninger og deres forbindelse til den audiovisuelle medietjenestes daglige drift."***

4. Medietjenesteudbydere, som ikke er omfattet af stk. 3, anses for at høre under en medlemsstats jurisdiktion i følgende tilfælde:
- a) De benytter en satellit-uplink fra den pågældende medlemsstat.
 - b) De benytter ikke en satellit-uplink fra den pågældende medlemsstat, men benytter dog satellitkapacitet, der tilhører denne medlemsstat.
5. Hvis det ikke ud fra stk. 3 og 4 kan afgøres, hvilken medlemsstat der har jurisdiktion, er den kompetente medlemsstat den stat, hvori medietjenesteudbyderen er etableret i henhold til artikel 49-55 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 5-a. Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere underretter de kompetente nationale tilsynsmyndigheder om de ændringer, der kan påvirke fastlæggelsen af jurisdiktion i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.**
- 5a. Medlemsstaterne udarbejder og vedligeholder en ajourført liste over de udbydere af audiovisuelle medietjenester, som henhører under deres jurisdiktion, og angiver de kriterier i stk. 2-5, som deres jurisdiktion er baseret på. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen denne liste, herunder eventuelle ajourføringer. I tilfælde af uoverensstemmelser mellem listerne kontakter Kommissionen de pågældende medlemsstater med henblik på at finde en løsning. Kommissionen sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har adgang til denne liste. Kommissionen offentliggør så vidt muligt disse oplysninger.**

- 5b. Hvis de pågældende medlemsstater ved anvendelse af artikel 3 og 4 ikke kan enes om, hvilken medlemsstat der har jurisdiktionen, forelægger de sagen for Kommissionen uden unødigt forsinkelse. Kommissionen kan anmode gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for audiovisuelle medietjenester (ERGA) om i overensstemmelse med artikel 30a, stk. 3, litra e), at afgive en udtalelse om sagen senest 15 arbejdsdage efter Kommissionens anmodning. Kommissionen holder kontaktudvalget behørigt underrettet⁸.
6. Dette direktiv finder ikke anvendelse på audiovisuelle medietjenester, der udelukkende er bestemt til modtagelse i tredjelande, og som ikke modtages direkte eller indirekte af offentligheden i en eller flere medlemsstater ved hjælp af standardforbrugerudstyr.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer modtagefrihed og må ikke hindre retransmissioner på deres område af audiovisuelle medietjenester fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der samordnes ved dette direktiv.

⁸ **Betragtning 5 affattes således:** "Fastlæggelse af jurisdiktion kræver en vurdering af de faktuelle forhold, som holdes op mod de kriterier, der er fastlagt i direktiv 2010/13/EU. Vurderingen af disse faktuelle forhold kan føre til modstridende resultater. Ved brug af de i artikel 3 og 4 i direktiv 2010/13/EU omhandlede samarbejdsprocedurer er det vigtigt, at Kommissionen kan basere sine resultater på pålidelige fakta. Gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for audiovisuelle medietjenester (ERGA) bør derfor bemyndiges til at afgive udtalelser om jurisdiktion efter anmodning fra Kommissionen. **Hvis Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af artikel 3 og 4 i direktiv 2010/13/EU beslutter at rådføre sig med ERGA, bør den give kontaktudvalget oplysninger, herunder om en underretning modtaget fra en medlemsstat i henhold til disse samarbejdsprocedurer og om ERGA's udtalelse.**

- 2. Medlemsstaterne kan midlertidigt fravige stk. 1, hvis en audiovisuel medietjeneste, der leveres af en medietjenesteudbyder, som henhører under en anden medlemsstats jurisdiktion:**
- a) udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 6 eller artikel 12, stk. 1**
 - b) bringer den offentlige sikkerhed i fare eller udgør en væsentlig og alvorlig risiko for at bringe den i fare, herunder med hensyn til national sikkerhed og forsvar, eller**
 - c) bringer folkesundheden i fare eller udgør en væsentlig og alvorlig risiko for at bringe den i fare.**
- 3. Medlemsstaterne kan kun anvende stk. 2, hvis følgende betingelser er opfyldt:**
- a) I løbet af det år, der er gået forud for den i litra b) i dette stykke omhandlede underretning, har TV-spredningsforetagendet efter den pågældende medlemsstats mening overtrådt stk. 2, litra a), b) eller c), ved mindst to lejligheder.**
 - b) Den pågældende medlemsstat har skriftligt underrettet medietjenesteudbyderen, den medlemsstat, under hvis jurisdiktion denne udbyder henhører, og Kommissionen om de påståede overtrædelser og om de foranstaltninger, som den agter at træffe, hvis sådanne påståede overtrædelser forekommer igen.**
 - c) Samråd med den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tjenesteudbyderen henhører, og Kommissionen har ikke ført til en mindelig løsning inden for én måned efter den i litra b) omhandlede underretning.**
 - d) TV-spredningsforetagendet har overtrådt stk. 2, litra a), b) eller c), mindst én gang efter den i litra b) i dette stykke omhandlede underretning.**

- e) Den underrettende medlemsstat har for så vidt angår litra b) og d) respekteret den pågældende medietjenesteudbyders ret til forsvar og navnlig givet medietjenesteudbyderen mulighed for inden for en periode fastsat i national ret at udtrykke sin holdning til de påståede overtrædelser og de foranstaltninger, som den underrettende medlemsstat agter at træffe. Den tager behørigt hensyn til denne holdning og holdningen hos den medlemsstat, der har jurisdiktionen.

Stk. 3, litra a) og d), gælder kun for lineære tjenester.

- 3a. Hvis en medlemsstat, der har jurisdiktion over en medietjenesteudbyder, har modtaget en anmodning om samråd i henhold til stk. 3, litra c), skal den tage behørigt hensyn til denne anmodning og loyalt og hurtigt samarbejde med den pågældende medlemsstat med henblik på at nå frem til en mindelig løsning.

4. Senest tre måneder efter den fuldstændige underretning om de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet under anvendelse af stk. 2 og 3, træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt disse foranstaltninger er forenelige med EU-retten.

Kommissionen kan anmode ERGA om at afgive en udtalelse i overensstemmelse med artikel 30a, stk. 3, litra e). Kommissionen holder kontaktudvalget behørigt underrettet.

Underretningen betragtes som fuldstændig, hvis den indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere kriterierne i stk. 2 og betingelserne i stk. 3, og hvis Kommissionen ikke inden for en måned fra modtagelsen af underretningen anmoder om yderligere oplysninger, som er strengt nødvendige for at træffe en afgørelse.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke fremlægger disse oplysninger inden for det tidsrum, som Kommissionen har fastsat, afviser Kommissionen underretningen med begrundelse i ufuldstændig underretning. Som følge heraf indstiller medlemsstaten de pågældende foranstaltninger så hurtigt som muligt, uden at dette berører den pågældende medlemsstats mulighed for at indsende en ny underretning.

- 4a. Kommissionen undersøger, om de anmeldte foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten. Kommer Kommissionen til den konklusion, at disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EU-retten, skal den pålægge den pågældende medlemsstat ikke at træffe de påtænkte foranstaltninger eller straks at bringe allerede trufne foranstaltninger til ophør.
5. Stk. 3 og 4 er ikke til hinder for, at der iværksættes procedurer, forholdsregler eller sanktioner som følge af de pågældende overtrædelser i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den pågældende medietjenesteudbyder hører.
6. Med forbehold af stk. 3, litra e), kan medlemsstaterne i hastende tilfælde fravige betingelserne i stk. 3, litra b), c) og d).

I hastende tilfælde, der udgør en klar og aktuel fare for den offentlige sikkerhed, og med forbehold af stk. 3, litra e), kan medlemsstaterne desuden fravige betingelserne i stk. 3, litra a), hvis den pågældende medlemsstat mener, at TV-spredningsforetagendet har tilsidesat stk. 2, litra b), ved mindst én lejlighed, og denne medlemsstat midlertidigt fraviger stk. 1 inden for en måned efter denne påståede overtrædelse.

Hvis en medlemsstat bringer dette stykke i anvendelse, skal foranstaltningerne snarest muligt meddeles medietjenesteudbyderen, Kommissionen og den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører, med angivelse af grundene til, at medlemsstaten finder, at der er tale om et så hastende tilfælde, at det er nødvendigt at fravige betingelserne i dette stykke.

7. Kommissionen undersøger hurtigst muligt, om de anmeldte foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten. Kommer Kommissionen til den konklusion, at disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EU-retten, skal den pålægge den pågældende medlemsstat straks at bringe foranstaltningerne til ophør.

8. Medlemsstaterne og Kommissionen skal jævnligt udveksle erfaringer og bedste praksis vedrørende den procedure, der er fastlagt i stk. 2-7, inden for rammerne af det kontaktudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 29, og ERGA.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan kræve, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion overholder mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der samordnes ved dette direktiv, forudsat at disse bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten.
2. I tilfælde, hvor en medlemsstat:
 - a) har udøvet sin ret til i henhold til stk. 1 at vedtage mere detaljerede eller strengere bestemmelser vedrørende almene interesser og
 - b) vurderer, at en **medietjenesteudbyder** under en anden medlemsstats jurisdiktion udbyder en **audiovisuel medietjeneste**, som helt eller fortrinsvis er rettet mod dens område,

kan den anmode den medlemsstat, der har jurisdiktion, **om at løse eventuelle konstaterede problemer i henhold til dette stykke. Hvis en medlemsstat, der har jurisdiktion over en medietjenesteudbyder, har modtaget en sådan anmodning, skal den samarbejde loyalt og hurtigt med den berørte medlemsstat med henblik på at vurdere de identificerede problemer og finde en gensidigt tilfredsstillende løsning.** Ved modtagelsen af en begrundet anmodning fra den **pågældende** medlemsstat anmoder den medlemsstat, der har jurisdiktion, **medietjenesteudbyderen** om at overholde de relevante bestemmelser vedrørende almene interesser. Når **medietjenesteudbyderen** anmodes om at overholde de relevante bestemmelser vedrørende almene interesser, skal den medlemsstat, der har jurisdiktion, **underrette den pågældende medlemsstat fuldt ud om sine kontakter med den pågældende medietjenesteudbyder.** Hver af de to medlemsstater kan anmode det kontaktudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 29, om at behandle sagen.

Den medlemsstat, der har jurisdiktion, skal **inden for to måneder** underrette den **berørte** medlemsstat **og Kommissionen** om de resultater, der er opnået efter anmodningen **til den pågældende medietjenesteudbyder**. Den medlemsstat, der har jurisdiktion over medietjenesteudbyderen, skal, såfremt en løsning ikke har kunnet findes, angive årsagerne hertil.

3. Den førstnævnte medlemsstat kan træffe passende **og effektive** foranstaltninger over for den pågældende **medietjenesteudbyder**, hvis:
- a) **den vurderer**, at det resultat, der er opnået ved anvendelse af stk. 2, ikke er tilfredsstillende, og
 - b) **den har fremlagt troværdige og behørigt dokumenterede beviser for, at medietjenesteudbyderen** har etableret sig i den medlemsstat, der har jurisdiktion, for på de områder, der samordnes ved dette direktiv, at omgå de strengere bestemmelser, der ville være gældende, hvis foretagendet var etableret i den førstnævnte medlemsstat. **Et sådant bevis behøver ikke at godtgøre, at en medietjenesteudbyder har til hensigt at omgå disse strengere regler. Den pågældende medlemsstat skal dog fremlægge en række detaljerede, bestyrkende oplysninger, som gør det muligt med rimelig sikkerhed at påvise en sådan omgåelse⁹.**

Sådanne foranstaltninger skal være objektivt nødvendige, skal anvendes på en ikkediskriminerende måde og må ikke være mere vidtgående end nødvendigt for at nå de mål, der forfølges.

4. En medlemsstat må kun træffe foranstaltninger i medfør af stk. 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

⁹ ***En ny betragtning tilføjes: "Når en medlemsstat meddeler Kommissionen, at en medietjenesteudbyder har etableret sig i den medlemsstat, der har jurisdiktion, for at omgå de strengere bestemmelser på de områder, der samordnes ved dette direktiv, og som ville være gældende for den, hvis den var etableret i den første medlemsstat, bør medlemsstaten fremlægge troværdige og behørigt dokumenterede beviser herfor. Et sådant bevis behøver ikke at godtgøre, at en medietjenesteudbyder har til hensigt at omgå disse strengere regler, men den pågældende medlemsstat bør fremlægge en række detaljerede, bestyrkende oplysninger, som gør det muligt med rimelig sikkerhed at påvise en sådan omgåelse."***

- a) Den har underrettet Kommissionen og den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, om, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger, idet den angiver, hvilke grunde den baserer sin vurdering på.
- b) Den har respekteret den pågældende medietjenesteudbyders ret til forsvar og navnlig givet medietjenesteudbyderen mulighed for at udtrykke sin holdning til den påståede omgåelse og de foranstaltninger, som den underrettende medlemsstat agter at træffe.
- c) Kommissionen har truffet afgørelse om, at foranstaltningerne er forenelige med EU-retten, og navnlig om, at den vurdering, der er foretaget af den medlemsstat, der træffer foranstaltningerne, jf. stk. 2 og 3, hviler på et korrekt grundlag. Kommissionen kan anmode ERGA om at afgive en udtalelse i overensstemmelse med artikel 30a, stk. 3, litra e). Kommissionen holder kontaktudvalget behørigt underrettet.

5. Kommissionen træffer afgørelse senest tre måneder efter at have modtaget den fuldstændige underretning, jf. stk. 4, litra a). Underretningen betragtes som fuldstændig, hvis Kommissionen ikke inden for en måned fra modtagelsen af underretningen anmoder om yderligere oplysninger, som er strengt nødvendige for at træffe en afgørelse.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke fremlægger disse oplysninger inden for det tidsrum, som Kommissionen har fastsat, afviser Kommissionen underretningen med begrundelse i ufuldstændig underretning. Som følge heraf afstår medlemsstaten fra at træffe de tilsigtede foranstaltninger.

6. Medlemsstaterne sikrer ved passende midler og inden for rammerne af deres lovgivning, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion reelt overholder dette direktiv.
7. [...] ¹⁰
8. Direktiv 2000/31/EF finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv. I tilfælde af modstrid mellem en bestemmelse i direktiv 2000/31/EF og en bestemmelse i nærværende direktiv, har bestemmelserne i nærværende direktiv forrang, medmindre andet er fastsat heri.

Artikel 4a (ny)

1. **Medlemsstaterne tilskyndes til at anvende samregulering og til at fremme selvregulering gennem adfærdskodekser, som vedtages på nationalt plan på de områder, der samordnes ved dette direktiv, i det omfang deres retssystem tillader et sådant tilsyn. Disse kodekser skal:**
 - a) nyde bred accept blandt de vigtigste berørte parter i de pågældende medlemsstater**
 - b) tydeligt og utvetydigt fastlægge formålene med dem**
 - c) sikre regelmæssig, gennemsigtig og uafhængig overvågning og evaluering af opnåelsen af de opstillede målsætninger og**
 - d) sikre effektiv håndhævelse.**

¹⁰ Tekst flyttet til artikel 4a.

- 2. Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremme selvregulering gennem EU-adfærdskodekser udarbejdet af medietjenesteudbydere, udbydere af videodelingsplatformstjenester eller organisationer, der repræsenterer dem, om nødvendigt i samarbejde med andre sektorer såsom industri og handel samt faglige sammenslutninger eller organisationer og forbrugersammenslutninger eller -organisationer. Disse kodekser skal nyde bred accept blandt de vigtigste berørte parter på EU-plan og skal overholde stk. 1, litra b), c) og d). EU-adfærdskodekserne berører ikke de nationale adfærdskodekser.**

Kommissionen offentliggør disse adfærdskodekser og kan gøre behørigt opmærksom på dem.

Udkastene til EU-adfærdskodekser og ændringer heraf skal forelægges Kommissionen af underskriverne af disse kodekser. Kommissionen rådfører sig med kontaktudvalget om sådanne udkast til adfærdskodekser eller ændringer heraf.

KAPITEL III

BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER

Artikel 5

- 1a.** Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion giver modtagerne af en tjeneste let, umiddelbar og vedvarende adgang til som minimum følgende oplysninger:
- a) medietjenesteudbyderens navn
 - b) den fysiske adresse, hvor medietjenesteudbyderen er etableret
 - c) oplysninger, som gør det muligt at kontakte medietjenesteudbyderen hurtigt, direkte og effektivt, herunder udbyderens e-mailadresse eller websted

d) den medlemsstat, hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderne hører under, og de kompetente tilsynsmyndigheder eller tilsynsorganer.

1b. Medlemsstaterne kan vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fastsætter, at audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion ud over de oplysninger, der er angivet i stk. 1, giver adgang til oplysninger vedrørende deres ejerforhold, herunder det egentlige ejerskab, samt oplysninger vedrørende politisk udsatte personer, som ejer medietjenesteudbydere, forudsat at sådanne foranstaltninger respekterer kernen i de relevante grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er nødvendige og forholdsmæssige i et demokratisk samfund for at sikre et mål af almen interesse¹¹.

¹¹ *En ny betragtning tilføjes:* "Gennemsigtighed i forbindelse med medieejerskab er direkte forbundet med ytringsfrihed, som er en hjørnesten i demokratiske systemer. Oplysninger om ejerforholdet for udbydere af audiovisuelle medietjenester, hvis et sådant ejerforhold medfører kontrol med eller udøvelse af en betydelig indflydelse på indholdet af de udbudte tjenester, giver brugerne mulighed for at foretage en informeret vurdering af sådant indhold. Medlemsstaterne bør være i stand til at afgøre, om og i hvilken udstrækning oplysninger om ejerforholdet for en medietjenesteudbyder bør være tilgængelige for brugerne, forudsat at kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder respekteres, og at sådanne foranstaltninger er nødvendige og forholdsmæssige. Medlemsstaterne bør også være i stand til at afgøre, om og i hvilket omfang det er nødvendigt og forholdsmæssigt, at politisk udsatte personer erklærer sig som ejere af medietjenesteudbydere, og at oplysninger om sådanne ejerforhold bør være tilgængelige for brugere, forudsat at kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder respekteres."

En ny betragtning tilføjes: "Da de audiovisuelle medietjenester har nogle ganske særlige egenskaber, ikke mindst evnen til at påvirke meningsdannelsen, har brugerne en legitim interesse i at vide, hvem der er ansvarlig for disse tjenesters indhold. For at styrke ytringsfriheden og i forlængelse heraf fremme mediepluralisme og undgå interessekonflikter er det vigtigt, at medlemsstaterne sørger for, at brugerne når som helst har let og direkte adgang til oplysninger om medietjenesteudbyderen. Hver medlemsstat må, navnlig med hensyn til de oplysninger, der kan gives om ejerforhold, det egentlige ejerskab og politisk udsatte personer, beslutte, hvordan dette mål kan nås uden overtrædelse af andre relevante bestemmelser i EU-retten og navnlig således, at der sikres fuld overholdelse af bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse, forordning (EU) 2016/679, og chartrets artikel 7, 8 og 52." (ændret betragtning 45 i direktiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester)

Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke på nogen måde:

- aa) tilskynder til vold eller had rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering¹²
- ab) giver udtryk for en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2017/541/EU om bekæmpelse af terrorisme¹³.

Artikel 6a

[...]¹⁴

¹² **Betragtning 8 affattes således:** "For at sikre sammenhæng og sikkerhed for virksomhederne og medlemsstaternes myndigheder bør begrebet "tilskyndelse til **vold eller had**" i fornødent omfang tilpasses til definitionen i Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af strafferetten."

¹³ **En ny betragtning 8a tilføjes:** "Terrortruslen er taget til og har antaget nye former i de senere år. Strafbare handlinger med forbindelse til terroraktiviteter er af en meget alvorlig karakter, da de kan føre til, at der begås en terrorhandling. Derfor og for at beskytte befolkningen mod sådanne trusler er der behov for at adressere offentlig opfordring til at begå en terrorhandling i nærværende direktiv. Dette bør i fornødent omfang tilpasses til artikel 5 i direktivet om bekæmpelse af terrorisme for at sikre sammenhæng og skabe retssikkerhed for virksomhederne og medlemsstaternes myndigheder."

¹⁴ Tekst flyttet til artikel 12, stk. 1a.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion udvikler passende og forholdsmæssige foranstaltninger til, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede.
2. Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere regelmæssigt aflægger rapport til de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer om gennemførelsen af foranstaltningerne i stk. 1¹⁵.
3. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger i forbindelse med nødsituationer, herunder offentlige meddelelser og annonceringer i tilfælde af naturkatastrofer, som offentliggøres gennem audiovisuelle medietjenester, gøres tilgængelige for syns- og hørehæmmede¹⁶.

Artikel 8

Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke sender spillefilm uden for de perioder, der er aftalt med rettighedshaverne.

¹⁵ *En ny betragtning tilføjes:* "Medlemsstaterne kan, når de træffer afgørelse om midlerne for at opnå tilgængelighed i audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion, tage hensyn til kriterier som f.eks., hvorvidt udbyderen har en lille målgruppe eller lav omsætning. For at måle de fremskridt, som medietjenesteudbydere har gjort med gradvis at gøre deres tjenester tilgængelige for syns- og hørehæmmede, bør medlemsstaterne forlange, at udbydere, der er etableret på deres område, aflægger rapport til dem med regelmæssige mellemrum."

¹⁶ *En ny betragtning tilføjes:* "Oplysninger i forbindelse med nødsituationer bør fortsat offentliggøres gennem audiovisuelle medietjenester, selv om der er omstændigheder, hvor det ikke er muligt at levere sådanne oplysninger på en måde, der er tilgængelig for syns- og hørehæmmede."

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sikrer, at audiovisuel kommerciel kommunikation fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, overholder følgende krav:
 - a) Audiovisuel kommerciel kommunikation skal klart kunne identificeres som sådan. Skjult audiovisuel kommerciel kommunikation er forbudt.
 - b) Der må ikke bruges subliminale teknikker i audiovisuel kommerciel kommunikation.
 - c) Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke:
 - i) skade respekten for den menneskelige værdighed
 - ii) indeholde eller fremme nogen forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering
 - iii) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for sundheden eller for sikkerheden
 - iv) tilskynde til adfærd, der kan være til stor skade for miljøbeskyttelsen.
 - d) Alle former for audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende cigaretter **og andre tobaksvarer samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2014/40/EU** er forbudt.
 - e) Audiovisuel kommerciel kommunikation for at fremme salget af alkoholiske drikkevarer må ikke være rettet specifikt mod mindreårige og må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af sådanne drikkevarer.

- f) Audiovisuel kommerciel kommunikation for lægemidler og medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører, er forbudt.
- g) Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke skade mindreårige på fysisk eller moralsk vis; den må derfor ikke direkte tilskynde mindreårige til at købe eller leje et produkt eller en tjenesteydelse ved at udnytte deres manglende erfaring eller deres godtroenhed, direkte opfordre dem til at overtale deres forældre eller andre til at købe de varer eller tjenesteydelser, der reklameres for, udnytte mindreåriges særlige tillid til forældre, lærere eller andre eller uden grund vise mindreårige i farlige situationer.

2. **Medlemsstaterne tilskyndes til at anvende samregulering og til at fremme selvregulering gennem adfærdskodekser, jf. artikel 4a, stk. 1, med hensyn til underlødigt audiovisuel kommerciel kommunikation, som følger med eller er indeholdt i børneprogrammer, for fødevarer og drikkevarer, der indeholder næringsstoffer, og andre stoffer med en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, navnlig fedt, mættet fedt, transfedtsyrer, salt eller natrium og sukker, som det ikke anbefales at indtage i overdreven mængde i den samlede kost.**

Disse kodekser tager sigte på effektivt at begrænse eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for fødevarer og drikkevarer, der har et højt salt-, sukker- eller fedtindhold, eller som i andre henseender ikke lever op til de nationale eller internationale ernæringsmæssige retningslinjer. Kodekserne sikrer også, at den audiovisuelle kommercielle kommunikation ikke fremhæver positive ernæringsmæssige aspekter ved sådanne fødevarer og drikkevarer.

- 3. Medlemsstaterne tilskyndes til at anvende samregulering og til at fremme selvregulering gennem adfærdskodekser, jf. artikel 4a, stk. 1, med hensyn til underlødigt audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer. Disse kodekser tager sigte på effektivt at begrænse eksponeringen af mindreårige for audiovisuel kommerciel kommunikation for alkoholholdige drikkevarer.**
- 4. Kommissionen tilskynder til udveksling af bedste praksis om de i stk. 2 og 3 nævnte adfærdskodekser for selv- og samregulering.**
- 4a. Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremme selvregulering gennem de i artikel 4a, stk. 2, nævnte EU-adfærdskodekser.**

Artikel 10

1. Audiovisuelle medietjenester eller programmer, der er sponsoreret, skal opfylde følgende krav:
 - a) Deres indhold og, såfremt der er tale om TV-spredning, deres programlægning må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.

- b) De må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser og må især ikke indeholde særlig reklameomtale af sådanne varer eller tjenesteydelser¹⁷.
- c) Seerne skal informeres tydeligt om, at der findes en sponsoraftale. Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres som sponsorerede, ved at sponsorens navn, logo og/eller andet symbol, f.eks. en angivelse af vedkommendes produkt(er) eller tjenesteydelse(r) eller et kendemærke for dem, angives på en for programmerne passende måde ved programmernes begyndelse og/eller slutning eller undervejs i dem.
2. Audiovisuelle medietjenester eller programmer må ikke sponsoreres af foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af cigaretter **og andre tobaksvarer samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2014/40/EU**.
3. Når audiovisuelle medietjenester eller programmer sponsoreres af foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, må denne sponsorering promovere foretagendets navn eller image, men ikke bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.
4. Nyheds- og aktualitetsprogrammer må ikke sponsoreres. Medlemsstaterne kan vælge at forbyde, at der vises et sponsorlogo under børneprogrammer, dokumentarprogrammer og religiøse programmer.

¹⁷ **Betragtning 14 affattes således:** "Sponsorering er et vigtigt middel til finansiering af audiovisuelle medietjenester og programmer, idet en juridisk eller fysisk persons navn, varemærke, billede, aktiviteter eller produkter samtidig promoveres. Sponsorannonceringer bør fortsat tydeligt informere seerne om, at der findes en sponsoraftale. Indholdet i sponsorerede programmer bør ikke påvirkes i en sådan grad, at det har indflydelse på den redaktionelle uafhængighed hos udbyderen af audiovisuelle medietjenester."

1. Stk. 2, 3 og 4 finder kun anvendelse på programmer, der er produceret efter den 19. december 2009.
2. Produktplacering tillades i alle audiovisuelle medietjenester, bortset fra TV-aviser og nyhedsmagasiner, forbrugerprogrammer, religiøse programmer og børneprogrammer¹⁸.
3. Programmer, der indeholder produktplacering, skal opfylde følgende krav:
 - a) Deres indhold og plads i en programflade, såfremt der er tale om TV-spredning, eller i et katalog, såfremt der er tale om on-demand audiovisuel medietjeneste, må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.
 - b) De må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser og må især ikke indeholde særlig reklameomtale af sådanne varer eller tjenesteydelser.
 - ba) De må ikke give de pågældende produkter en unødigt fremtrædende rolle.

¹⁸ *Betragtning 16 affattes således:* "Produktplacering bør ikke være **tilladt** i TV-aviser og nyhedsmagasiner, forbrugerprogrammer, religiøse programmer og **børneprogrammer**. Navnlig findes der dokumentation for, at produktplacering og indlejrede reklamer kan påvirke børns adfærd, da børn ofte ikke er klar over, at der er tale om kommercielt indhold. Der er således behov for fortsat at forbyde produktplacering i **børneprogrammer**. Forbrugerprogrammer er programmer, hvor seerne kan få gode råd, og hvor f.eks. indkøb af produkter og tjenester sammenlignes. Hvis produktplacering tillades i sådanne programmer, vil det udviske grænsen mellem reklame og redaktionelt indhold for seerne, som måske forventer en objektiv præsentation af produkter eller tjenester i sådanne programmer."

- c) Seerne informeres tydeligt om, at der foregår produktplacering, ved hjælp af en passende markering ved programmets begyndelse og slutning, samt når et program fortsættes efter en reklamepause, for at undgå enhver vildledning af seeren.

Medlemsstaterne kan fravige kravene i litra c), undtagen når det drejer sig om programmer, der er produceret eller bestilt af medietjenesteudbyderen eller af en virksomhed, der er tilknyttet den pågældende medietjenesteudbyder.

4. Under alle omstændigheder må programmer ikke indeholde produktplacering af:

- a) cigaretter og andre tobaksvarer samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere, der er omfattet af artikel 20 i direktiv 2014/40/EU, eller produktplacering fra foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af de pågældende varer
- b) bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.

- 1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at programmer, der leveres af udbydere af audiovisuelle medietjeneste under deres jurisdiktion, og som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling, kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser dem. Blandt sådanne foranstaltninger kan nævnes valg af sendetidspunkt, værktøjer til alderskontrol eller andre tekniske foranstaltninger. Foranstaltningerne skal stå i et rimeligt forhold til programmets mulige skadevirkninger.**

Det mest skadelige indhold, såsom umotiveret vold og pornografi, skal være underlagt strenge foranstaltninger i form af adgangskontrol, såsom kryptering og effektiv forældrekontrol, uden at dette berører medlemsstater, der vedtager strengere foranstaltninger¹⁹.

Kommissionen kan tilskynde medietjenesteudbydere til at udveksle eksempler på bedste praksis i forbindelse med adfærdskodekser for samregulering. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan medlemsstaterne og Kommissionen fremme selvregulering gennem de i artikel 4a, stk. 2, nævnte EU-adfærdskodekser.

¹⁹ *En ny betragtning tilføjes: "De passende foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, der gælder for TV-spredningstjenester, bør også gælde for on-demand audiovisuelle medietjenester. Dette bør øge beskyttelsesniveauet. Tilgangen med minimumsharmonisering giver medlemsstaterne mulighed for at udvikle en højere grad af beskyttelse for indhold, der kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling. Det mest skadelige indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling, men ikke nødvendigvis er en strafbar handling, bør være underlagt de strengeste foranstaltninger, der sikrer, at et sådant indhold kun er tilgængeligt for voksne."*

- 1a. Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere fremlægger tilstrækkelige oplysninger over for seerne om indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling. Til dette formål bruger medietjenesteudbydere et system, der beskriver de mulige skadevirkninger af indholdet af den enkelte audiovisuelle medietjeneste.²⁰

Ved gennemførelsen af dette stykke tilskyndes medlemsstaterne til at anvende samregulering, jf. artikel 4a, stk. 1.

Kommissionen tilskynder medietjenesteudbydere til at udveksle eksempler på bedste praksis i forbindelse med adfærdskodekser for samregulering.

- 1b. Foruden de i stk. 1 og 1a omhandlede foranstaltninger skal medlemsstaterne støtte politikker og ordninger, der har til formål at udvikle færdigheder inden for mediekundskab.

Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremme selvregulering gennem de i artikel 4a, stk. 2, nævnte EU-adfærdskodekser.

²⁰ **Betragtning 9 affattes således:** "For at sætte seerne, herunder forældre og mindreårige, i stand til at træffe kvalificerede beslutninger om det viste indhold er det nødvendigt, at udbydere af audiovisuelle medietjenester fremlægger tilstrækkelige oplysninger om indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling. Dette kan f.eks. ske via et system med beskrivelser af indholdets art, **en akustisk advarsel, et visuelt symbol eller andre midler, der beskriver indholdets art.**"

KAPITEL IV

[udgår]

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, der udbyder on-demand audiovisuelle medietjenester, sørger for, at europæiske programmer udgør mindst 30 % af deres kataloger og får en tilpas fremtrædende plads²¹.

²¹ **Betragtning 21 affattes således:** "Udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester bør fremme produktion og distribution af europæiske programmer ved at sikre, at deres kataloger indeholder en minimumsandel af europæiske programmer, og at disse får en tilstrækkelig fremtrædende plads. **Formålet med en fremtrædende plads er at fremme europæiske programmer ved at lette adgangen hertil. En fremtrædende plads kan sikres ved hjælp af forskellige midler såsom et særligt afsnit om europæiske programmer, der er tilgængelige fra tjenestens hjemmeside, mulighed for at søge efter europæiske programmer i det søgeværktøj, der er til rådighed som en del af tjenesten, anvendelse af europæiske programmer i tjenestens kampagner eller fremme af en minimumsprocentdel af europæiske programmer fra kataloget, f.eks. ved anvendelse af bannere eller lignende værktøjer.**"

2. Hvis medlemsstaterne pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage økonomisk til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i indhold og bidrag til nationale fonde, kan de også pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne økonomiske bidrag. I dette tilfælde skal det økonomiske bidrag kun baseres på indtægterne i de målrettede medlemsstater. Hvis den medlemsstat, hvori udbyderen er etableret, opkræver et sådant økonomisk bidrag, skal den tage hensyn til økonomiske bidrag, der er opkrævet af målrettede medlemsstater²². Ethvert økonomisk bidrag skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om gennemførelsen af stk. 1 og 2 senest den [dato - senest tre år efter vedtagelsen] og derefter hvert andet år.

²² *Betragtning 24 affattes således:* "Når medlemsstaterne opkræver økonomiske bidrag hos medietjenesteudbydere, bør formålet med disse bidrag være at fremme europæiske programmer, og det skal undgås, at medietjenesteudbyderne afkræves bidrag to gange. Hvis den medlemsstat, hvori medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et økonomisk bidrag, bør den i denne henseende tage hensyn til økonomiske bidrag, der er opkrævet af målrettede medlemsstater."

4. På grundlag af medlemsstaternes oplysninger og en uafhængig undersøgelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af stk. 1 og 2 og redegør herunder for den markeds-mæssige og teknologiske udvikling og målsætningen om kulturel mangfoldighed.
5. Den forpligtelse, der er meddelt i henhold til stk. 1, og det krav, der pålægges medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum i andre medlemsstater, jf. stk. 2, finder ikke anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe. Medlemsstaterne kan også fravige sådanne forpligtelser eller krav i de tilfælde, hvor de ville være upraktiske eller ubegrundede i betragtning af arten af eller emnet for de pågældende audiovisuelle medietjenester²³.
- 5a. Kommissionen udsteder retningslinjer vedrørende beregningen af den minimumsandel af europæiske programmer, der er omhandlet i stk. 1, og vedrørende den definition af lille målgruppe og lav omsætning, der er omhandlet i stk. 5, efter at den har rådført sig med kontaktudvalget.

²³ **Betragtning 25 affattes således:** "For at sikre, at forpligtelserne til at fremme europæiske programmer ikke underminerer markedsudviklingen, og for at gøre det muligt for nye aktører at komme ind på markedet bør virksomheder, som ikke har nogen fremtrædende position på markedet, ikke være omfattet af sådanne krav. Dette gælder navnlig virksomheder med **en lav omsætning** og en lille målgruppe. **En lille målgruppe kan påvises f.eks. på grundlag af seertid eller salg, afhængigt af tjenestens art, mens der ved påvisning af en lav omsætning bør tages hensyn til de audiovisuelle markeders forskellige størrelse i medlemsstaterne.** Det kan også være uhensigtsmæssigt at indføre sådanne krav i tilfælde, hvor de i betragtning af arten af eller emnet for de pågældende on-demand audiovisuelle tjenesteydelser ville være upraktiske eller ubegrundede."

KAPITEL V

BESTEMMELSER OM ENERETTIGHEDER OG KORTE NYHEDSINDSLAG I TV-SPREDNING

Artikel 14

1. Enhver medlemsstat kan træffe foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten for at sikre, at TV-spredningsforetagender under dens jurisdiktion ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Træffer en medlemsstat sådanne foranstaltninger, udarbejder den en liste over begivenheder – nationale eller ikkenationale – som den anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse. Dette sker på en klar og gennemsækelig måde og i tilstrækkelig god tid. Den pågældende medlemsstat beslutter i den forbindelse ligeledes, om disse begivenheder helt eller delvis skal transmitteres direkte, eller – hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt – helt eller delvis skal transmitteres tidsforskudt.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle foranstaltninger, som træffes i medfør af stk. 1. Kommissionen kontrollerer inden for en periode på tre måneder fra underretningen, at sådanne foranstaltninger er forenelige med EU-retten, og meddeler dem til de øvrige medlemsstater. Den anmoder om en udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 29. Den offentliggør straks de trufne foranstaltninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og offentliggør mindst en gang om året den konsoliderede liste over de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne sikrer ved passende midler inden for rammerne af deres lovgivning, at TV-spredningsforetagender under deres jurisdiktion ikke udnytter den eneret, som disse TV-spredningsforetagender har erhvervet efter den 30. juli 2007, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i en anden medlemsstat berøves muligheden for at kunne følge begivenheder, der af den anden medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i overensstemmelse med stk. 1 og 2, via hel eller delvis direkte transmission eller – hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt – hel eller delvis tidsforskuet transmission på gratis fjernsyn, således som fastlagt af denne anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert TV-spredningsforetagende, der er etableret i Unionen, med henblik på korte nyhedsindslag på redelige og rimelige vilkår og uden forskelsbehandling har adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et TV-spredningsforetagende under deres jurisdiktion.
2. Hvis et andet TV-spredningsforetagende, der er etableret i den samme medlemsstat som det TV-spredningsforetagende, der søger adgang, har opnået enerettighederne til begivenheden af stor interesse for offentligheden, søges der om adgang hertil hos dette TV-spredningsforetagende.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en sådan adgang er garanteret, ved at give TV-spredningsforetagenderne lov til frit at vælge korte uddrag fra det transmitterende TV-spredningsforetagendes signal, idet de som minimum angiver deres kilde, medmindre dette af praktiske grunde er umuligt.

4. Som alternativ til stk. 3 kan en medlemsstat etablere en ækvivalent ordning, der sikrer adgang på redelige og rimelige vilkår og uden forskelsbehandling ved andre midler.
5. Korte uddrag må kun anvendes til generelle nyhedsindslag og må kun anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder.
6. Med forbehold af stk. 1-5 sikrer medlemsstaterne i overensstemmelse med deres retssystemer og retspraksis, at der fastlægges nærmere regler og betingelser for tilvejebringelse af sådanne korte uddrag, især vedrørende eventuelle godtgørelsesordninger, den maksimale længde af uddragene samt tidsbegrænsninger for deres udsendelse. Når der opereres med godtgørelse, må denne ikke overstige de ekstraudgifter, der påløber direkte i forbindelse med tilvejebringelse af adgang.

KAPITEL VI

FREMME AF DISTRIBUTION OG PRODUKTION AF FJERNSYNSPROGRAMMER

Artikel 16

1. Når det er muligt, drager medlemsstaterne med passende midler omsorg for, at TV-spredningsforetagender afsætter størstedelen af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame, tekst-TV-tjenester og teleshopping, til transmission af europæiske programmer. Under hensyn til TV-spredningsforetagendets ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinvis på grundlag af passende kriterier.
2. Såfremt den andel af sendetiden, der er fastsat i stk. 1, ikke kan nås, må den ikke være mindre end den gennemsnitlige andel, der er konstateret i den pågældende medlemsstat i 1988.
For så vidt angår Grækenland og Portugal erstattes året 1988 dog af året 1990.

3. Medlemsstaterne aflægger hvert andet år, første gang den 3. oktober 1991, rapport til Kommissionen om anvendelsen af nærværende artikel og artikel 17.

Denne rapport skal bl.a. indeholde en statistisk oversigt over den andel af sendetiden, der er omhandlet i nærværende artikel og artikel 17, for hvert af de fjernsynsprogrammer, der hører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, grundene til, at det i hvert enkelt tilfælde ikke har været muligt at nå op på denne andel af sendetiden, samt de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at nå op på denne.

Kommissionen fremsender disse rapporter til de øvrige medlemsstater og til Europa-Parlamentet, evt. ledsaget af en udtalelse. Kommissionen sikrer, at nærværende artikel og artikel 17 anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen kan i sin udtalelse navnlig tage hensyn til de fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, til førstegangsudsendelsers andel i programtiden, til de særlige forhold, som de nye TV-spredningsforetagender virker under, og til den særlige situation i lande, der har ringe, audiovisuel produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse.

Artikel 17

Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at TV-spredningsforetagender afsætter mindst 10 % af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame, tekst-TV-tjenester og teleshopping – eller alternativt, efter medlemsstaternes valg, mindst 10 % af deres programbudget – til europæiske programmer, der er fremstillet af producenter, som er uafhængige af disse TV-spredningsforetagender. Under hensyn til TV-spredningsforetagendets ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinvis på grundlag af passende kriterier. I denne forbindelse skal en passende andel forbeholdes programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest fem år efter deres produktion.

Artikel 18

Dette kapitel finder ikke anvendelse på fjernsynsudsendelser, der er bestemt for et lokalt publikum, og som ikke indgår i et nationalt netværk.

KAPITEL VII

TV-REKLAME OG TEleshopping

Artikel 19

1. TV-reklame og teleshopping skal klart kunne identificeres som sådanne og klart kunne skelnes fra det redaktionelle indhold. Uden at dette berører anvendelsen af nye reklameteknikker, skal TV-reklame og teleshopping holdes klart adskilte fra det øvrige program med optiske og/eller akustiske og/eller rumlige midler.
2. Isolerede reklame- og teleshoppingindslag må kun forekomme undtagelsesvis, bortset fra transmissioner af sportsbegivenheder.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne sikrer, at indsættelse af reklame- eller teleshoppingindslag i programmer ikke går ud over programmernes integritet, idet der tages hensyn til naturlige ophold i det pågældende program og til dets varighed og art, og at en sådan indsættelse heller ikke går ud over rettighedshavernes rettigheder.

- 2. Transmissionen af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter. Transmissionen af børneprogrammer må afbrydes af TV-reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter, forudsat at programmet er af en planlagt varighed på over 30 minutter. Der må ikke indsættes reklame- eller teleshoppingindslag i gudstjenester.**

Artikel 21

Teleshopping vedrørende lægemidler, der er omfattet af en markedsføringstilladelse som omhandlet i direktiv 2001/83/EF og teleshopping vedrørende medicinsk behandling er forbudt.

Artikel 22

- 1a.** TV-reklamer og teleshopping vedrørende alkoholholdige drikkevarer skal opfylde følgende kriterier:
- a) De **må** ikke specielt henvende sig til mindreårige og må især ikke vise mindreårige, der indtager disse drikkevarer.
 - b) De må ikke forbinde indtagelse af alkohol med øgede fysiske præstationer eller bilkørsel.
 - c) De må ikke skabe det indtryk, at indtagelsen af alkohol bidrager til succes på det sociale eller seksuelle område.
 - d) De må ikke antyde, at alkohol har terapeutiske egenskaber, at den virker stimulerende eller beroligende, eller at den kan bruges til at løse personlige konflikter med.

e) De må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af alkohol eller fremstille afholdenhed eller mådehold i et negativt lys.

f) De må ikke fremhæve drikkevarernes høje alkoholprocent som en positiv egenskab.

1b. Audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende alkoholholdige drikkevarer i on-demand audiovisuelle medietjenester, med undtagelse af sponsorering og produktplacering, skal opfylde kriterierne i stk. 1a.

Artikel 23

1. Andelen af TV-reklame- og teleshoppingindslag i perioden mellem kl. 6.00 og 18.00 må ikke fylde mere end 20 % af den pågældende periode. Andelen af TV-reklame- eller teleshoppingindslag i perioden mellem kl. 18.00 og 24.00 må ikke fylde mere end 20 % af den pågældende periode²⁴.

²⁴ **Betragtning 19 affattes således: "Det er vigtigt for TV-spredningsforetagenderne at få mere fleksibilitet og selv kunne beslutte, hvornår reklamerne skal vises, for at maksimere efterspørgslen hos annoncørerne og optimere flowet for seerne. **Begrænsningen på 20 % reklame i perioden mellem kl. 6.00 og 18.00 bør derfor beregnes på grundlag af den pågældende periode. Ligeledes bør begrænsningen på 20 % reklame i perioden mellem kl. 18.00 og 24.00 beregnes på grundlag af den pågældende periode.**"**

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

- a) annonceringer, som TV-spredningsforetagendet foretager i forbindelse med egne programmer og heraf direkte afledte supplerende produkter eller med andre programmer fra andre enheder, der tilhører samme mediekoncern**
- b) sponsorannonceringer**
- c) produktplaceringer**
- ca) neutrale rammer mellem redaktionelt indhold og TV-reklame- eller teleshoppingindslag og mellem individuelle indslag²⁵.**

Artikel 24

Teleshoppingblokke angives utvetydigt som sådanne med optiske og akustiske midler og har en uafbrudt varighed på mindst 15 minutter.

Artikel 25

Dette direktiv finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på fjernsynskanaler, der udelukkende sender reklamer og teleshopping, og på fjernsynskanaler, der udelukkende sender selvpromoverende programmer.

Kapitel VI og artikel 20 og 23 finder dog ikke anvendelse på sådanne kanaler.

²⁵ ***En ny betragtning tilføjes: "Neutrale rammer adskiller redaktionelt indhold fra TV-reklame- eller teleshoppingindslag samt særskilte individuelle indslag. De giver seeren mulighed for tydeligt at skelne mellem slutningen på én type audiovisuelt indhold og starten på et andet. Det er nødvendigt at præcisere, at neutrale rammer er undtaget fra den kvantitative begrænsning, der er fastsat for TV-reklame. Dette er med henblik på at sikre, at den tid, der afsættes til neutrale rammer ikke får indvirkning på den tid, der afsættes til reklamer, og at de indtægter, der genereres fra reklamer, ikke påvirkes i negativ retning."***

Artikel 26

For fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages af offentligheden i en eller flere andre medlemsstater, kan medlemsstaterne under behørig hensyntagen til EU-retten fastsætte andre betingelser end dem, der gælder efter artikel 20, stk. 2, og artikel 23, jf. dog artikel 4.

Artikel 27

[udgår]

KAPITEL IX

RET TIL GENMÆLE I TV-SPREDNING

Artikel 28

1. Med forbehold af medlemsstaternes øvrige civile, administrative eller strafferetlige bestemmelser skal alle fysiske og juridiske personer, uanset nationalitet, hvis legitime interesser, herunder navnlig ære og rygte, er blevet krænket ved en ukorrekt påstand i et TV-program, have ret til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne sikrer, at den faktiske udøvelse af retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger ikke hindres af urimelige regler eller betingelser. Genmælet skal bringes inden for en rimelig tid, efter at anmodningen herom er dokumenteret, samt på et tidspunkt og i en form, der står i rimeligt forhold til den udsendelse, anmodningen vedrører.
2. Retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger gælder over for alle TV-spretningsforetagender under en medlemsstats jurisdiktion.

3. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastslå retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger, og fastlægger den procedure, der skal gælde for udøvelsen heraf. De sikrer navnlig, at fristen for udøvelse af retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger er tilstrækkelig, og at de nærmere regler er af en sådan art, at denne ret eller disse foranstaltninger på passende måde kan udøves af de fysiske eller juridiske personer, som er bosiddende eller etableret i andre medlemsstater.
4. Retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger kan afvises, hvis den ikke er begrundet efter de i stk. 1 fastsatte betingelser, hvis den ville indebære en strafbar handling, medføre civilretligt ansvar for TV-spredningsforetagendet eller støde an mod den offentlige moral.
5. Der fastsættes bestemmelser for indbringelse for domstolene af stridigheder om udøvelse af retten til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger.

KAPITEL IXa
BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ
VIDEDELINGSPLATFORMSTJENESTER

Artikel 28a

1. **Med forbehold af artikel 14 og 15 i direktiv 2000/31/EF sikrer medlemsstaterne, at udbydere af videodelingsplatforme under deres jurisdiktion træffer passende foranstaltninger for at:**
 - a) **beskytte mindreårige mod programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der kan skade deres fysiske, psykiske eller moralske udvikling**
 - b) **beskytte offentligheden mod programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der tilskynder til vold eller had rettet mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering**

ba) beskytte offentligheden mod programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der indeholder en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, jf. artikel 5 i direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme.

- 1a. Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af videodelingsplatforme opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, med hensyn til audiovisuel kommerciel kommunikation, der markedsføres, sælges og tilrettelægges af disse udbydere af videodelingsplatforme. Under hensyntagen til den begrænsede kontrol, der udøves af videodelingsplatforme over audiovisuel kommerciel kommunikation, der ikke markedsføres, sælges og tilrettelægges af disse udbydere af videodelingsplatforme, sikrer medlemsstaterne, at udbyderne af videodelingsplatforme træffer passende foranstaltninger for at opfylde de krav, der er fastsat i artikel 9, stk. 1.**
- 2. Med henblik på stk. 1 og 1a fastlægges passende foranstaltninger i lyset af det pågældende indholds art, den skade, som det kan forvolde, karakteristikaene ved den kategori af personer, der skal beskyttes, og de rettigheder og legitime interesser, der er på spil, herunder hos udbyderne af videodelingsplatforme og de brugere, der har skabt og/eller uploadet indholdet, samt offentlighedens interesse. Foranstaltningerne skal være gennemførlige og forholdsmæssige og tage hensyn til videodelingsplatformstjenestens størrelse og den udbudte tjenestes art.**

Sådanne foranstaltninger omfatter efter behov:

- a) inddragelse og anvendelse efter videodelingsplatformstjenestens betingelser og vilkår af kravene om ikke at tilskynde til vold eller had, jf. stk. 1, litra b), og om ikke offentligt at opfordre til at begå en terrorhandling, jf. stk. 1, litra ba), i overensstemmelse med artikel 6 samt begrebet indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1
- aa) inddragelse og anvendelse efter videodelingsplatformstjenestens betingelser og vilkår af de krav, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, til audiovisuel kommerciel kommunikation, som ikke markedsføres, sælges eller tilrettelægges af udbyderne af videodelingsplatforme
- b) etablering og opretholdelse af mekanismer, som brugere af en videodelingsplatform kan bruge til over for udbyderen af platformen at indberette indhold som omhandlet i stk. 1, der opbevares på platformen
- c) etablering og opretholdelse af systemer til alderskontrol af brugere af videodelingsplatforme for så vidt angår indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling
- d) etablering og opretholdelse af systemer, der gør det muligt for brugere af videodelingsplatforme at bedømme det i stk. 1 omhandlede indhold

- e) sikring af forældrekontrollsystemer for så vidt angår indhold, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling
 - f) etablering og opretholdelse af systemer, hvorigennem udbydere af videodelingsplatforme over for deres brugere redegør for, hvordan der er taget stilling til den i litra b) omhandlede indberetning
 - fa) sikring af effektive foranstaltninger og værktøjer til fremme af mediekendskab og iværksættelse af oplysningskampagner rettet mod brugerne om disse foranstaltninger og værktøjer.
3. Med henblik på gennemførelsen af foranstaltningerne i stk. 2 tilskyndes medlemsstaterne til at anvende samregulering, jf. artikel 4a, stk. 1.
- 3a. Med henblik på at sikre effektiv og sammenhængende gennemførelse af denne artikel udstikker Kommissionen, hvis det er nødvendigt, efter at have rådført sig med kontaktudvalget retningslinjer for den praktiske anvendelse af artikel 1, nr. aa), litra iii).
4. Medlemsstaterne fastlægger de nødvendige mekanismer til at vurdere, om de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger, som udbyderne af videodelingsplatforme har truffet, er hensigtsmæssige. Medlemsstaterne overlader vurderingen af disse foranstaltninger til de nationale tilsynsmyndigheder.

5. Medlemsstaterne kan pålægge udbydere af videodelingsplatforme foranstaltninger, som er mere detaljerede eller strengere end de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger. Når de vedtager sådanne foranstaltninger, overholder medlemsstaterne de krav, der er fastsat i gældende EU-ret, f.eks. dem, der er fastsat i artikel 14 og 15 i direktiv 2000/31/EF eller artikel 25 i direktiv 2011/93/EU.
6. Medlemsstaterne etablerer mekanismer til sikring af klageret og ret til retlig prøvelse med henblik på bilæggelse af tvister mellem brugere og udbydere af videodelingsplatforme vedrørende anvendelsen af stk. 1 og 2.
- 6a. Foruden de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger skal medlemsstaterne støtte politikker og ordninger, der har til formål at udvikle færdigheder inden for mediekundskab.
7. Kommissionen tilskynder udbydere af videodelingsplatforme til at udveksle eksempler på bedste praksis i forbindelse med de i stk. 3 nævnte adfærdskodekser for samregulering.
8. Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremme selvregulering gennem de i artikel 4a, stk. 2, nævnte EU-adfærdskodekser.

Artikel 28b

- 1. I forbindelse med dette direktiv er en udbyder af en videodelingsplatform etableret på medlemsstats område, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF, under den pågældende medlemsstats jurisdiktion.

- 1. En udbyder af en videodelingsplatform, der ikke er etableret på medlemsstats område i henhold til stk. -1, anses for at være etableret på en medlemsstats område i forbindelse med dette direktiv, hvis den pågældende udbyder af en videodelingsplatform:**
- a) har en modervirksomhed eller en dattervirksomhed, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, eller**
 - b) indgår i en koncern, og en anden virksomhed i denne koncern er etableret på den pågældende medlemsstats område.**

I denne artikel forstås ved:

- a) "modervirksomhed": en modervirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2013/34/EU**
 - b) "dattervirksomhed": en dattervirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 10), i direktiv 2013/34/EU**
 - c) "koncern": en modervirksomhed, alle dens dattervirksomheder og alle andre virksomheder, der indgår i koncernen.**
- 1a. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1 gælder det, at hvis modervirksomheden, dattervirksomheden eller de andre virksomheder i koncernen er etableret i forskellige medlemsstater, anses udbyderen af en videodelingsplatform for at være etableret i den medlemsstat, hvor dennes modervirksomhed er etableret, eller – hvis denne ikke er etableret i en medlemsstat – i den medlemsstat, hvor udbyderens dattervirksomhed er etableret, eller – hvis denne ikke er etableret i en medlemsstat – i den medlemsstat, hvor den anden virksomhed i koncernen er etableret.**

- 1b.** For så vidt angår anvendelsen af stk. 1a gælder det, at hvis der findes flere dattervirksomheder, som hver især er etableret i en anden medlemsstat, anses udbyderen af en videodelingsplatform for at være etableret i den medlemsstat, hvor en af dattervirksomhederne først påbegyndte sin virksomhed, forudsat at den har en stabil og reel forbindelse til denne medlemsstats økonomi. Hvis der findes flere andre virksomheder i koncernen, som hver især er etableret i en anden medlemsstat, anses udbyderen af en videodelingsplatform for at være etableret i den medlemsstat, hvor en af disse virksomheder først påbegyndte sin virksomhed, forudsat at den har en stabil og reel forbindelse med den pågældende medlemsstats økonomi.
- 1c.** I forbindelse med dette direktiv finder artikel 3, 14 og 15 i direktiv 2000/31/EF anvendelse på udbydere af videodelingsplatforme, der anses for at være etableret i en medlemsstat, jf. stk. 1.
- 2.** Medlemsstaterne udarbejder og vedligeholder en ajourført liste over de udbydere af videodelingsplatforme, der er etableret eller anses for at være etableret på deres område, og angiver, hvilke kriterier, jf. stk. -1 og 1, deres jurisdiktion er baseret på. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen denne liste, herunder eventuelle ajourføringer. I tilfælde af uoverensstemmelser mellem listerne kontakter Kommissionen de pågældende medlemsstater med henblik på at finde en løsning. Kommissionen sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har adgang til denne liste. Kommissionen offentliggør så vidt muligt disse oplysninger.

KAPITEL X

KONTAKTUDVALG

Artikel 29

1. Der nedsættes et kontaktudvalg i Kommissionens regi. Udvalget består af repræsentanter for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Formandskabet varetages af en repræsentant for Kommissionen, og udvalget mødes enten på formandens initiativ eller på anmodning af en medlemsstats delegation.
2. Kontaktudvalget har til opgave:
 - a) at lette den praktiske gennemførelse af dette direktiv gennem regelmæssige drøftelser om praktiske problemer i forbindelse med dets anvendelse, navnlig anvendelsen af artikel 2, og om andre spørgsmål, hvor en udveksling af synspunkter skønnes gavnlig
 - b) at afgive udtalelse på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen om medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv
 - c) at drøfte, hvilke emner der skal indgå i de rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 16, stk. 3, og deres metodologi
 - d) at drøfte resultatet af Kommissionens regelmæssige konsultationer med repræsentanter for TV-spredningsforetagender, producenter, forbrugere, fabrikanter, tjenesteudbydere, fagforeninger og de skabende kunstnere
 - e) at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen om situationen og udviklingen i lovgivningen om audiovisuelle medietjenester under hensyntagen til Unionens politik på det audiovisuelle område, og om enhver relevant udvikling på det tekniske område

- f) at undersøge enhver udvikling inden for sektoren, som det måtte forekomme nyttigt at drøfte.

KAPITEL XI

MEDLEMSSTATERNES TILSYNSMYNDIGHEDER ELLER -ORGANER

Artikel 30

1. Hver enkelt medlemsstat udpeger én eller flere nationale tilsynsmyndigheder eller -organer. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder er juridisk adskilt fra regeringen og funktionelt uafhængige af ethvert andet offentligt eller privat organ. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at etablere myndigheder, der fører tilsyn med forskellige sektorer²⁶.

²⁶ *Betragtning 33 affattes således:* "Medlemsstaterne bør sikre, at deres nationale tilsynsmyndigheder er juridisk adskilt fra regeringen. Dette bør dog ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan føre tilsyn i overensstemmelse med national forfatningsret. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder eller -organer bør anses for at have opnået den fornødne grad af uafhængighed, hvis de pågældende tilsynsmyndigheder eller -organer, herunder dem, der er oprettet som offentlige myndigheder eller organer, er funktionelt og reelt uafhængige af deres respektive regeringer og andre offentlige eller private organer. Dette anses for at være af afgørende betydning for at sikre upartiskhed i afgørelser, der træffes af nationale tilsynsmyndigheder eller -organer. Kravet om uafhængighed berører ikke muligheden for, at medlemsstaterne kan udpege myndigheder, der fører tilsyn med forskellige sektorer, som f.eks. den audiovisuelle sektor og telekommunikationssektoren. De nationale tilsynsmyndigheder bør have de beføjelser og ressourcer, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, hvad angår personale, ekspertise og finansielle midler. De aktiviteter, der varetages af de nationale tilsynsmyndigheder, som er etableret i henhold til dette direktiv, bør være forenelige med målene for mediepluralisme, kulturel mangfoldighed, forbrugerbeskyttelse, det indre marked og fremme af fair konkurrence."

2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer udøver deres beføjelser uvildigt og gennemsigtigt og i overensstemmelse med målsætningerne for dette direktiv. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer må ikke opsøge eller modtage instrukser fra noget andet organ med hensyn til udøvelsen af de opgaver, som de har fået tildelt i henhold til den nationale ret, der gennemfører EU-ret. Dette er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn i overensstemmelse med national forfatningsret.
3. Tilsynsmyndighedernes eller -organernes kompetencer og beføjelser, samt metoderne til at holde myndighederne og organerne ansvarlige, defineres klart i national ret.
4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer har tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer samt håndhævelsesmæssige beføjelser til at varetage deres funktioner effektivt. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer har separate årlige budgetter, der offentliggøres.
5. Lederen af en national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan eller medlemmerne af det kollegiale organ, der varetager ledelsesfunktionen i en national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan, kan kun afskediges, hvis de ikke længere opfylder de betingelser, der kræves for at varetage deres opgaver, som på forhånd er fastlagt på nationalt plan. Enhver beslutning om afskedigelse offentliggøres.
6. *[udgår]*
7. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive klagemekanismer på nationalt plan. Klageinstansen, som kan være en domstol, er uafhængig af de parter, som er involveret i klagen.

Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret.

Artikel 30-a (ny)

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale tilsynsmyndigheder eller -organer træffer passende foranstaltninger med henblik på at give hinanden og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette direktiv, navnlig artikel 2, 3 og 4.**
- 2. Medlemsstaterne sikrer, at når deres nationale tilsynsmyndigheder eller -organer modtager oplysninger fra en medietjenesteudbyder under deres jurisdiktion om, at den ønsker at levere en tjeneste, som helt eller fortrinsvis er rettet mod publikum i en anden medlemsstat, underretter den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan i den medlemsstat, der har jurisdiktion, den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan i modtagermedlemsstaten.**
- 3. Hvis den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan i modtagermedlemsstaten sender en anmodning om en medietjenesteudbyders aktiviteter til tilsynsmyndigheden eller -organet i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion udbyderen henhører, gør sidstnævnte tilsynsmyndighed eller -organ sit yderste for at imødekomme anmodningen inden for to måneder, uden at dette berører de strammere tidsfrister, der gælder i henhold til dette direktiv. Tilsynsmyndigheden eller -organet i modtagermedlemsstaten forelægger efter anmodning alle oplysninger, der kan bidrage til at imødekomme anmodningen, for tilsynsmyndigheden eller -organet i den medlemsstat, der har jurisdiktion.**

Artikel 30a²⁷

1. Herved etableres Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA).
2. Den består af repræsentanter for nationale tilsynsmyndigheder eller -organer på området for audiovisuelle medietjenester. En repræsentant for Kommissionen deltager i ERGA's møder.
3. ERGA har til opgave at
 - a) bistå Kommissionen med teknisk ekspertise for at sikre ensartet gennemførelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester
 - b) *[udgår]*

²⁷ *Betragtning 36 og 37 affattes således:*

- (36) ERGA har bidraget positivt til en ensartet tilsynspraksis og har ydet rådgivning på højt niveau til Kommissionen om gennemførelsesspørgsmål. Derfor bør ERGA's rolle anerkendes formelt og styrkes i dette direktiv. Gruppen bør derfor oprettes i medfør af dette direktiv.
- (37) Kommissionen bør have mulighed for at konsultere ERGA om alle spørgsmål vedrørende audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatforme. ERGA bør bistå Kommissionen med **teknisk** ekspertise og rådgivning og ved at fremme udvekslingen af bedste praksis, **herunder vedrørende adfærdskodekser for selv- og samregulering**. Kommissionen bør navnlig rådføre sig med ERGA i forbindelse med anvendelsen af direktiv 2010/13/EU med henblik på at fremme en ensartet gennemførelse. ERGA bør på Kommissionens anmodning afgive **ikkebindende** udtalelser om jurisdiktion, om foranstaltninger, **der fraviger modtagefrihed, og om foranstaltninger rettet mod omgåelse af jurisdiktion**. ERGA bør også kunne bistå med teknisk rådgivning om **ethvert tilsynsmæssigt spørgsmål vedrørende regelsættet for audiovisuelle medietjenester, herunder** med hensyn til beskyttelse af mindreårige og hadefuld tale, og **om indholdet af** audiovisuel kommerciel kommunikation om fødevarer med et højt fedt-, salt/natrium- eller sukkerindhold.

- c) udveksle erfaringer og bedste praksis vedrørende anvendelse af regelsættet for audiovisuelle medietjenester
- d) samarbejde og forsyne sine medlemmer med de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til artikel 3 og 4 heri
- e) afgive udtalelser efter anmodning fra Kommissionen om de tekniske og faktuelle aspekter af de i artikel 2, stk. 5b, artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4, litra c), omhandlede spørgsmål.

4. ERGA vedtager selv sin forretningsorden.

KAPITEL XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

For så vidt angår de områder, der ikke samordnes ved dette direktiv, berører direktivet ikke de rettigheder og forpligtelser, som medlemsstaterne har som følge af eksisterende aftaler om telekommunikation eller TV-spredning.

Artikel 32

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 33

Kommissionen fører tilsyn med medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv.

Senest den [dato - senest fire år efter vedtagelsen] og hvert tredje år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Senest den [dato - senest otte år efter vedtagelsen] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evaluering, der om nødvendigt ledsages af forslag til gennemgang af direktivet, for at måle dets effekt og merværdi.

Artikel 2

- 1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [dato – senest to år efter ikrafttrædelsen]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.**

Disse bestemmelser indeholder ved vedtagelsen en henvisning til dette direktiv eller ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

- 2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.**

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
